

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 10 ԱՊՐԻԼ, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈՐՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս ՚ս. եւ ողորմեալս արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 28

ԼՍԷ ՊԱՂԱՏԱՆՔՍ, ՏԷՐ

Տէր, օգնութիւն կուգեմ Քեզմէ, դուն ես իմ ապաստանս, ականջներդ մի փակեր. լուռ մնալդ պատճառ կըլլայ որ ես ողջ-ողջ գերեզման իջնեմ: Լսէ խնդրանքս, երբոր քեզմէ օգնութիւն կ'աղերսեմ, երբ ձեռքերս դէպի քու սուրբ տաճարդ կը բարձրացնեմ: Զիս ամբարիշտներուն հետ մի դասեր, անոնց՝ որոնք չարիք կը հասցնեն ուրիշին. որոնք իրենց խօսքերուն մէջ սիրալիր են մարդոց հետ, մինչ իրենց սիրտերուն մէջ չարութիւն կայ: Պատուիստ զանոնք իրենց գործերուն համաձայն, տուր արժանի պատիժը իրենց չարսիրտ վարմունքին. իրենց ըրածին համեմատ վարուէ Դուն ալ իրենց հետ, հարուցանելով իրենց այն՝ ինչ բանի որ արժանի են: Քանի անոնք կ'արհամարհեն Տիրոջ գործը, եւ ինչ որ Ան սրեղծեց, Տէրը զանոնք պիտի կործանէ այնպէս՝ որ ալ երբեք չկազնին: Օրինեալ է Տէրը, որ աղօթքիս պատասխանեց: Զօրութիւնս է ան եւ իմ պաշտպանս. եւ ես իրեն կը վստահիմ. իրմէ կու գայ օգնութիւնս, եւ իմ սիրտս կը ցնծայ. հետեւաբար իմ երգովս անոր գոհութիւն պիտի յայտնեմ: Տէրը իր ժողովուրդին գօրութիւնն է, ապաւենը եւ փրկիչն է իր օժեպիւն: Փրկէ, Տէր, Քու ժողովուրդդ, օրինէ զայն՝ Քու ժառանգութիւնդ, դուն հովուէ զանոնք, եւ ուսիդ առած՝ առաջնորդէ մինչեւ յաւիտեան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՈՐՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
*աջ ճո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ ճո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ԼՍԷ ՊԱՂԱՏԱՆՔՍ, ՏԵՐ

Մէլ այլ ուրիշ իրավիճակ մը, կացութիւն մը, որուն մէջէն կ'անցնի Դաւիթ եւ Աստուծոյ օգնութիւնը կը խնդրէ: Տեսէք, մտերմութիւնը Դաւիթի եւ Աստուծոյ միջեւ: Այնքան հարազատ են կապերը, որ Դաւիթ որ միայն օգնութիւն կը խնդրէ, նաեւ կը խոստովանիմ ու կը դաւանիմ, որ Աստուած է իր ապաստանը, փակաւիւն, առաւել եւս, համարձակօրէն կ'ըսէ, «ականջներդ մի փակեր»: Մենք ալ յաճախ կ'ունենանք այսպիսի գգացում մը, երբ կարծէք մեր աղօթքները չեն պատասխանուիր, մեր սպասածը չենք ունենար, կը կարծենք, որ Աստուած ականջները փակեր է, չի լսեր, անոր համար ալ չի պատասխաներ:

Բայց Դաւիթ կու գայ նաեւ այդ ականջները փակելուն հետեւանքի մասին ալ կ'արտայայտուի ըսելով. «Եթէ լուռ մնաս, ապա ես ողջ-ողջ գերեզման կ'իջնեմ»: Ըսելու եղանակ մըն է, արտայայտութիւն մը, որ ալ մնացեր է անօգնական, որովհետեւ եթէ երբեք Աստուած միակ ապաւենն է, ապա երբ Ան Իր ականջները փակէ, ալ կը նշանակէ ուրիշ բան չմնաց եթէ ոչ մահ: Իսկ այսպէս գերեզման բացաբարութիւնը, սովորական գերեզմանի մասին չէ, այլ՝ այն վերջին հանգրուանը: Այս արտայայտութիւնը կու գայ ըսելու, որ եթէ երբեք պահը հասնի, որ ալ Աստուած ականջները փակէ, կը նշանակէ ալ վերջն է: Այնպէս ինչպէս մէկ այլ ուրիշ փրկական արտայայտութիւն մըն ալ կայ նոնանման, «Երես դարձնել»: Բայց փակաւիւն, այդ հանգրուանը չէ, որովհետեւ այդ հանգրուանը նաեւ Դաւիթի հանգրուանն է:

Կրկնութեան գնով, անգամ մը եւս կ'ըսէ. «Լսէ խնդրանքս, երբոր քեզի կ'աղերսեմ, երբ ձեռքերս դէպի քու սուրբ փաճարդ կը բարձրացնեմ»: Ձեռքերը բարձրացնել, նախ կը նշանակէ օգնութիւն խնդրելու արտայայտութիւն մըն է, այնպէս ինչպէս կարիքաւորը իր ձեռքերը կ'երկարէ օգնութեան: Իսկ դէպի փաճար ուղղութիւնը կը նշանակէ դէպի Աստուած, որովհետեւ կարծէք շօշափելի, դանձրական արտայայտութիւն է: Օրինակ երբ կ'աղօթենք դէպի Արեւելք կը դառնանք: Եկեղեցոյ խորանները Արեւելքի ուղղութեամբ շինուած, որովհետեւ Արեւելքը կը խորհրդանշէ Քրիստոսի գալուստը: Նոյնպէս ալ դէպի փաճար ձեռքերը բարձրացնելը կը խորհրդանշէ դէպի Աստուած: Որովհետեւ պիտի ըսէք, որ ուղղութեամբ: Այնպէս ինչպէս երբ Դանիէլ պիտի աղօթէր, իր երեսը դէպի փաճար կը դարձնէր, հակառակ անոր որ ինք, Դանիէլ Բաբելոն կ'ապրէր:

Մէկ այլ ուրիշ խնդրանք մը, այս անգամ կը խնդրէ որ Աստուած զինք չդատ ամբարիշտներուն հետ: Բայց ովքեր են ամբարիշտները, ուրիշներուն չարիք հասցնող: Հերաքրքրական պատկերացում, սիրալիր խօսքերով մարդիկ, բայց անոնց սրտերուն մէջ չարիք հասցնելու ուրիշին ցանկութիւնը կայ: Իսկ Դաւիթ կը խնդրէ, որ Աստուած արդարօրէն վարուի այդպիսներուն հետ: Այս իմաստով Դաւիթ Աստուծոյ կը յանձնէ այդ հաբուցման եղանակը, որովհետեւ քաջ գիտնալով, որ Աստուած արդարօրէն կը հաբուցէ իրաքանչիւրին: Որովհետեւ եթէ երբեք մենք նստինք այդ դատարանի աթոռին, մեր դատաստանները խախտուր են, եւ անարդար: Լսած ենք, կամ թէկուզ մեզի պատահած, երբ յանկարծ կրնանք մարդիկը դատել, ոչ ըստ իրենց գործերուն, կամ աւելին կամ նուազ: Որովհետեւ մեր դատողութիւնները թերի են ու անարդար: Այս ամբարիշտները, ոչ միայն չարիք կը հասցնեն, այլ նաեւ Աստուծոյ գործը կ'արհամարհեն:

Շնորհակալութեան եւ երախտագիտութեան խօսքերով կ'արտայայտուի, ըսելով. «Օրհնեալ է, Տէրը, որ աղօթքին պատասխանեց»: Ուրեմն վերը ըսուածը, վիճակն է, որուն մէջէն անցաւ, սպասելով Աստուծոյ պատասխանին, ահա հասաւ պահը, Աստուած ալ պատասխանեց: Մենք ալ եթէ համբերութեամբ սպասենք, ապա մեր աղօթքին ալ պիտի պատասխանէ: Այլապէս գիտցած ըլլանք, որ եթէ չպատասխանէ ալ, ուրեմն ժամը հասած է Դաւիթի: Անգամ մը եւս կը խոստովանիմ ու կը դաւանիմ, Աստուած իր գործութիւնն է եւ իր պաշտպանը: Դաւիթ միայն Աստուծոյ կը վստահի, որովհետեւ Աստուծմէ կու գայ իր օգնութիւնը: Աստուած ոչ միայն Դաւիթին գործութիւնն է, այլ ամբողջ ժողովուրդին, ապաւեն ու փրկիչն է իր օձեակին:

Վերջին խնդրանք, «Փրկէ, Տէր, քու ժողովուրդդ եւ օրհնէ քու ժառանգութիւնդ»: Հերաքրքրական արտայայտութիւն մը, Աստուծոյ ժառանգութիւնն են, հարստութիւնը: Մենք յաճախ ժառանգութիւն կը ստանանք, այս կամ այն ձեւի, բայց Աստուծոյ պարագային, ամէն բանի Տէրը ըլլալով հանդերձ, Իր ժառանգութիւնը Իր ժողովուրդն է, Իր հարստութիւնն է: Կը խնդրէ որ իբրեւ Բարի ու ճշմարիտ Հովիւ, հովուէ Իր ժողովուրդը, եւ Իր ուսերուն վրայ առնէ, եւ առաջնորդ մինչեւ յաւիտեան: Ուսերու վրայ առնել, արտայայտութիւն է ապահովութեան, երբ վրանգի մէջ է ոչխարը, հովիւը իր ուսերուն կ'առնէ: Առիթով մը Քրիստոս առակ մը պարմեց որուն մէջ այսպիսի արտայայտութիւն մը ունեցաւ ըսելով. «Իջաւ կորսուած ոչխարը փնտրելու, եւ երբ գտաւ իր ուսերուն վրայ առաւ»: Մեզ ալ Իր ուսերուն վրայ դրած թող առաջնորդէ մեզ յաւիտեան: